

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΠΩΣ ΚΑΤΑΚΤΩΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΑΡΕΣ

(Συμβευλές γεωμένες όπο μιά γυναίκα πεύ χρήσης κι' χρηστήκε, έσσε καιρικά ςλλη)

ΡΩΤΑ - ΠΡΩΤΑ θ' απαντήσω σε μάνι ερώτηση που καταλαβαίνω πώς διό μοδι διατυπωθή από πολλές γυναίκες στην ομάδα της: «Σέ ποιές γυναίκες μάνατσος, πολλήξην και πάντα φη στον έφωτο κνιφίζε;

Με σ' δλες σας, ποιές ποι. Γιατί δλες ή γυναίκες πρέπει νά ξέρουν νά κατατούν τον ανδρό. Νά τον κατατούν, όχι μά φορά, ποτέ θά τον πάρουν, μά κάθε μέρα, για νά τον κρατούν παντούταν διό τους.

Το νά παντούτητε έναν ανδρό, δεν είνε δίστολο. Μπορεῖ εσείς με την προίσα σας, η άλλη μέτην ώμοφρα της, η άλλη μέτις οιγογενειακές της σχέσεις νά δοριστείτε;

Είναι σινγκρι. Τί βραβεί διωρι, ήν δέν μπορείτε νά τον κατατήσετε; Ήν σας φέρη. Κι' άν δέν σας φέρει, τί το δέρεται νά μένη κοντά σας, νά κομπάτα στό ίδιο μαξιλάρι με σας και κατ' οδοίαν νά μι σας άντρη;



Θά μέ ρωτήσετε πάλι: «Κι' ο έφωτας;»

Ο έφωτας, κορίτσια μου, δέν διαρρεῖ αώνια. Μά και γιά νά έμι πτεύσετε σ' έναν ανδρα έφωτα χρειάζεται τέχνη. Περισσότερη άρομα τέχνη χρειάζεται γιά νά συγκρατήσετε τον έφωτο απόν και ν' απολαύσετε τον γλέντε του, άποφενόγυντας δόσο τό δινατόν της πάρες του. Χρειάζεται τέχνη γιά νάνια μά γυναίκα η λατρευτή υπαρξία ενός ανδρός.

Μή σας σκανδαλίζει από ποι λέων. Κάθε γυναίκα πρέπει νά ξέρει την τέχνη τον έφωτο. Οι ανδρες έκτιμον ποιλί τίς άρετες μάς γυναίκας, την νοιοκυρώσυνή της, τους πρόσωτης της, την αρδηφωσή της, την ανατοσφή της, μά σπλαδόνταν μόνο από την έφωτη της τέχνη. Μιά σύγνος πρέπει νάνια η λατρευτή τον ανδρός της, αν ψεύει νά τον κρατήσῃ. Άλλοι θικά διά την περιοίση στό ρόλο της νταντάς τῶν παδιών του, της νοιοκυρᾶς του παιδιού του, του φιλανού της τιμῆς του και θά πάν νά γιορφή απόδη τον έφωτα. Γιατί τό κυριώτερο ποι ξητάει δάνδρας από τη γυναίκα, είνε δέ έφωτας. Όλα ταῦτα είνε δευτερεύοντα.

Η νέες, ή δεσποινίδες, έχουν πά πολλή άναγκη της έφωτης τέχνης. Γιατί χωρίς αιτήν, ή δέν θα δούν κανένα ανδρό, ή δάν δρούν πολλούς και δέν θα κρατήσουν κανένα. Κι' έτσι, περιφρονώντας από κοπτή, σεμνοτηγά, την τέχνη τον έφωτα, ή νά παντήσουν στό ψάτι!... Βλέπετε πάλι ζήτω;

Μή βέβαια! Η ζωή είνε ένας άγνωνας. Στὸν άγνωναν πρέπει οι καθένες νά χρησιμοποιήσουν μέ τὸν καλύτερο πότο τού δπλι ποι τού δένθος ή φύσης. Της γυναίκας τά διάλια ποιά είνε; Τό σώμα της. Όπλο παντοδινάνια. ήν ξέρει νά το χρησιμοποιήση. Μά πρώτα από όλα περιποιείται κανείς τὰ διάλα του γιά νάνια πάντα σε καλή κατάστασι.

Τα ημέρα χαρισμάτα και τά πνευματικά δώρα είνε βέβαια στοιλίδι ανεκτάνητο για μά γυναίκα, μά έν συνδασμού με τη σωματική ώμωμα. Έξασταλίουν την έκτιμον τῶν ανδρόων, αλλά μόνα τους δέν γεννούν τὸν έφωτα. Και, μεταξύ μας τώρα: νά σας έκτιμον οι ανδρες θέλεται, ή νά τον έτερελλανεται; Αλλον τό πρόπτο - πρόπτο της έφωτης τέχνης είνε νά ξέρον μά γυναίκα νά είνε ωραία, τονίζοντας τίς ώμοφρες της και κρύβοντας ή έξαλειφοντας τα έλαπτοματά της. Και δέν ιτάρογει ούτε ένα σημείο πάνω στὸ σῶμα της γυναίκας, ποι νά μή μπορή νά ξέτερελλάνη έναν ανδρό, ή αντιθέτως νά μήν τον κάμη απορροστική εντύπωσι. Μέ τους ανδρες, της σημερινῆς μάλιστα εποχῆς, δέν μπορεῖ νά ξέρον μά γυναίκα με ποι μέρος τοι σώματος της ήλι τού γονεύτεντο. Μιά μέρα έφωτης ένα πάλιρο μον φύλο, ήν έναν άνδρα με πολλή γονότη, γιατί ήταν έτερελλαμένος με τήν φύλη του, ποτέ δέν ήταν ούτε πολλή ωραία, ούτε έξιτην.

—Γιατί ξέρει νά περιποιείται θυμιασια τά νύχια τῶν ποδιῶν της, ουσί απάτητος.

Τού ξέρηται λεπτομέρειες.

—Δέν ξέρετε, μοι είπε, πόσο γοντενεί έναν ανδρα ένα ώραιο γυναικείο πότο περιποιημένο...

—Έτσι είνε. Τό γυναικείο σῶμα έχει πολλά μνηστικά. Πρέπει μόνο νά ξέρη μά γυναίκα ποιά νά κρήνη και ποιά και πως νά τα αποκαλύπτη. Έπρωτος, κάθε γυναίκα ποιά νά κρήνη, δύσι μετρίας ώμωμον, δόσο κι' απογηγμήνη είνε, θάξην άσφαλως κάτι επάνω της, ωραίο και γοητευτικό, πον ήν ξέρον νά το έκμεταλλευθή, θά σκλαβώση τῶν ανδρα. Υστερα είνε έ-

παρχιώτικη πρόληπτη από ποι λένε πώς ή φυσική ώροφρια είνε το κα λύτρο στούλια. Αν ήταν έτσι, οι ανδρες διά ξεκινούσαν νά δρούν συζηντών ανάμεσα στους άγριοτες δόσο ή γενιάνες δέν είνε τόσο προ δειμένες στή τέχνη να περιποιούνται τό σώμα τους!

Νόμοι γενικοί περιποιήσεις τον σώματος δέν πράχησαν. Κάθε πρόμα θέλει ιδιαίτερη περιποιήση. Μόνο η ποιδία είνε γενική. Άποιδράριστη γυναίκα είνε σάν νά μην είνε γενική. "Οσο γιά τάλλα, έξαστατα. Όποια, παραδείγματος χάρι, έχει χοντρά χειλή, μπορεῖ νά μην τά βάση μέ ποντινά. Μιά μελαχρονή μέ ποντινά ωμαλία, μαρά μάτια και δόρυα μάτια, περιβάλλεται πολύ άντοποι περιποιήσεις το γόνυμα της, διά βάθμους των ματιών, ούτε κόρινα στο πρόσωπο, γιατί θά γαλάση τη φρεσόσα.

Μιά φίλη μοι, ποιήσει ωραία γέρια, τά βάτει καθεμέρα κόκκινα, μέ περιμαγνάντ, και τά ξαποτίζει μέ διετούκη διάλλιται, κι' έτσι πετυγιάνει εξωριετική άσφράδα.

"Όλα τά πρόσωπα πρέπει νά πλένονται μέ ζεστό νερό, νά καθαρίζονται μέ το κατάλληλο σαπονίνι—πρέπει δέ νά προσέξουμε τί σαπονίνι ταιριάζει στήν καθεμά— και νά ξεπλένονται θυσερά μέ νερό κρύο γιά νά ξαναπλέσουν οι άνοικτοι πόροι.

"Η κόρινα άμυγδαλον είνε καλή γιά τά γέρια. Τα νύχια πρέπει νά πλένονται μέ λευκό νά γίνονται διαφανή, κι' θυσερα να βαφούν φόρη κόρινα. "Οσο πολλαζούν είνε τά γαμπτηριστικά, τόσο ποιό κόρινανται να βαφούν τά νύχια. Στίς ξανθής είνε ομάδιο τό φόρη

βάρια.

Γιά αερικές έξωριετικές στηριγμές, άμα θέλει μά γυναίκα νά δείξη πώς είνε ποιλί σημαντική, μπορεῖ νά υγράνη τά μάτια της και νά τά κάμη νά λάμπουν πεζόντας σηγά τοις δαρμγόντας άδενας.

Τ' αντία πρέπει νάνια φόρη ιδίως στήν άσηρη.

"Όταν έπιπτε στενούλιτε, οι λαμπάς και τό στήνος πρέπει νά θεωρούνται στηνέται τον πρόσωπον. Από θά πή πώς πρέπει νά πακιγάδωνται δέν ποτέ κι' έξενο.

Δέν μπορεῖ νά καταλάβω τί θέληγτρο δίνονται ή έλλεις. Μόνο τά δημοτικά τραγούδια μνημονίους έλλεις. Δέν ξέρο τί γονστο είχαν τόν καρό δένεινοι από ανδρες, μά σημερα μά έλληδα δέν είνε ποτέ άλλο, παρό ένας λεκές.

Τίς τούρες πρέπει νά τίς βγάζουμε: "Οχι. Είνε ματοπονία. Ξαναπιγρώνται και μάλιστα πυκνότερες και μεγαλείτερες. Είνε πάλι πρόληπτη από ποι νοιμέρην μερικοί ανδρες πώς μά γυναίκα πούγει τήρησες στο ματόριο ή γνούδι στα χειλή, είνε ποι θερική στόν έφωτα. Είδα μελαχρονές μέ... άλληλη γενειάδα ποι ήσαν κρύει σάν πάγος. Ή τρογούνται δέν έχει καπανίσει με τήν έφωτην ίδιωτηγραδίνι.

Τό κυριωτέρο τό έληπτόνται. Νά κρατήται ματικές τίς φροντίδες γιά τό σώμα σας από τόν ανδρα, είτε φύλος σας είνε, είτε σινγκριός σας, είτε ούτοφριμος γιά τό ίδιο τό άποτέλεσμα τῶν προντίδων σας, κι' έχι τίς ίδιες τίς φροντίδες σας. Ούτε νά τίς βλέπη. Ούτε νά τίς ξέρει. Από θά πή πώς πρέπει δέν πρέπει νά τον έπιπτε στον ανδρά, ίδιος σ' αντόν. Δέν πρέπει νά ξέρει ούτοφριμός σας ποι έρειται ή διαπανής απόραδα τής έπιδεμίδος σας κτλ. Άλλως τέ ούτε τό ηπτά, τόν φθάνει νά τήν έφωτην ίδιωτηγραδίνι.

Τό κυριωτέρο τό έληπτόνται. Νά κρατήται



τόν ανδρα, είτε φύλος σας είνε, είτε σινγκριός σας, είτε ούτοφριμος γιά τό ίδιο τό άποτέλεσμα τῶν προντίδων σας, κι' έχι τίς ίδιες τίς φροντίδες σας. Ούτε νά τίς βλέπη. Ούτε νά τίς ξέρει. Από θά πή πώς πρέπει δέν πρέπει νά τον έπιπτε στον ανδρά, ίδιος σ' αντόν. Δέν πρέπει νά ξέρει ούτοφριμός σας ποι έρειται ή διαπανής απόραδα τής έπιδεμίδος σας κτλ. Άλλως τέ ούτε τό ηπτά, τόν φθάνει νά τήν έφωτην ίδιωτηγραδίνι.

Θά μοι πή πήτε: μόνον έναν ανδρα ένδιατρεψει μά γυναίκα; Κάθε φορά κυρίως ένα. Στούς άλλους ποι σιναντά στό δρόμο, στή κέντρα, δέν δειχνεί δέλες τίς ώμορρεις της. "Ουως άφινει νά τίς μαντεύονται. Σ' απόδο θοριδον πολλά: τό τντούμι, τό περιτάημα, οι πόρτα, ή θαλάσση. Θά σημειώνεται πορέταιται νά παντρευθήται και κανονίστε τά πρόγυματα άναλόγως.

Θά μοι πή πήτε: μόνον έναν ανδρα ένδιατρεψει μά γυναίκα; Κάθε φορά κυρίως ένα. Στούς άλλους ποι σιναντά στό δρόμο, στή κέντρα, δέν δειχνεί δέλες τίς ώμορρεις της. "Ουως άφινει νά τίς μαντεύονται. Σ' απόδο θοριδον πολλά: τό τντούμι, τό περιτάημα, οι πόρτα, ή θαλάσση. Θά σημειώνεται πορέταιται νά παντρευθήται και κανονίστε τά πρόγυματα άναλόγως.

Κυρίως Χ. X.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ
—Ο ανθρωπος είνε μαλλον σκλάβος, παρά κύριος της καρδιάς του.

—Συνήθως σκεπτόμεθα λογιωτάτα, άλλα ένεργοιμε παράλλογα.
—Δίγιοι από τους άνθρωπους έχονται νά ποτέροιν μόνοι.